

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 294. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369730768/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

hende give sin Tjenestepige Udgangstilladelse, da de gik i Teatret, og han kan ikke undre sig, naar hun beklager ikke at kunne bede ham hjem til Aftensmad. Han anmoder hende da uvilkaarligt, om hun ikke vil være hans Gæst — skønt det er galt for ham: der er en Anden, der venter ham. Margrete takker venligt, hun vil gerne drikke en Kop The. Et Øjeblik tænker han paa at føre hende ind paa sin sædvanlige Restaurant, men saa skammer han sig. De gaar da ind paa en af de store Kaféer, som er fuld af Teatergæster, og drikker deres The ved et lille Bord midt i den brogede, larmende Vrimmel.

Margrete har saa godt forstaaet, at Tage har andet Ærinde, og véd ogsaa nu, hvad Ærindet hedder. Men hun giver sig Tid, hun morer sig inde paa Kaféen, blader i de illustrerede Blade og smaasnakker med Tage. Og han er her ligesom i Teatret fornøjet med den Opmærksomhed, som hans smukke Ledsagerske vækker. Adskillige af hans fjærnere Bekendte tror tydeligvis, at han er bleven forlovet.

Endelig skal Margrete hjem. Ved Gadedøren tager hun hjærteligt Afsked med Tage og takker ham tusinde Gange for hans Elskværdighed, og

han takker ogsaa hende for den gode Dag. Saa lukker hun Døren op, raaber endnu »Godnat og Tusind Tak« til ham og forsvinder.

Han staar lidt stille og tænder sin Cigar, gaar saa midt ud paa Gaden og betænker sig. Skal han gaa til Gammelholm eller til Nørrebro? Men en sød, klingende Stemme kommer oppe fra imod ham: »Godnat, Godnat!« Han ser op, Margrete staar i det aabne Vindu og nikker ned til ham. Han tager Hatten af — og gaar mod Amagertorv.

Margrete ser smilende efter ham; i Mørket kaster hun et Slængkys ad Amagertorv til: Tage har gjort sin Pligt, Tage kan gaa hjem.

Og Tage vandrer stille ud til Nørrebro og gennemgaar i Tankerne denne mærkelige Dag, som begyndte med — med Brevet. Ja, Brevet! Det gik altsammen anderledes, end han havde tænkt. Og dog? Det Fortryllende ved Margrete er dette, at hun paa engang er uskyldig og frisk som en ung Pige og saa dog er en gift Kone. Ja gift med Johan! Hans gode Ven!

Han sukker lidt ved Venskabet. Det var ikke kedeligt at gøre Kur til Margrete, men Johans Kone? Aa hvad, lidt Kur dør da ingen